

for at afgøre, i hvilken Rækkefølge de forskellige Sager skal fremmes. Det er foreslaaet, at Overvejsinspektøren beskikkes til Formand for dette Udvalg.

Til § 5.

Naar Ministeren for offentlige Arbejder derefter overensstemmende med de i de foregaaende Paragraffer indeholdte Forskrifter har truffet Afgørelse af, hvilke Foranstaltninger der i det givne Tilfælde skal træffes, kan Ministeren paalægge vedkommende Jernbanestyrelse, Kommunalbestyrelse eller Broejer at bringe disse til Udførelse, men dog kun paa den Betingelse, at Udgifterne derved i det Omfang, i hvilket de overhovedet skal godtgøres, jfr. § 6, refunderes, naar Arbejderne er fuldført, af det Beløb, der ifølge § 1 er stillet til Raadighed i disse Øjemed. Hvis der imidlertid fra vedkommende Styrelses Side næres Ønsker om straks at bringe Arbejderne til Udførelse, uanset at Refusionen først vil kunne ske senere, fordi de aarlige Midler, som ifølge § 1 stilles til Raadighed, ikke vil være tilstrækkelige til straks ved Arbejdets Fuldførelse at refundere Udgifterne, er Styrelsen berettiget dertil. I saa Fald vil der i hvert enkelt Tilfælde af Ministeren være at træffe den nærmere Ordning af Refusionen.

Til § 6.

Herom henvises til Bemærkningerne foran til § 5, idet tilføjes, at da den pligtige Refusion i sin Helhed skal ske, saa snart Arbejderne er fuldført, er det foreslaaet, at Refusionen ikke skal omfatte Udgiften til Forrentning. Ved Beregningen af Refusionen skal der tages Hensyn til, om den paagældende Foranstaltnings Gennemførelse maa antages at ville medføre fremtidige Lettelser i Banens, Bro- eller Vejejerens aarlige Udgifter, idet den Udgift, som vil svare til Kapitalværdien af Udgiftsbesparelsen og andre indvundne Fordele — hvis Størrelse Ministeren fastsætter efter derom modtaget Forslag fra det i § 2 omhandlede Udvalg —, alene bør bæres af Jernbanen, Bro- eller Vejejer.

Til § 7.

Herom henvises til Bemærkningerne til det tidligere Lovforslag.

Til § 8.

Som anført i Bemærkningerne til § 2 i det tidligere Lovforslag er der ikke i

Lovgivningen paalagt alle de Jernbaner, hvis offentlige Overkørsler er bevogtede, en Pligt dertil, men dette er Tilfældet for nogle Jernbaner, og det vilde være urimeligt at opretholde Bevogtningen paa saadanne Baner, hvor Toghastigheden ikke overstiger den Hastighed, der vil blive tilladt for Baner uden bevogtede Overkørsler. Der søges herefter Hjemmel til efter Indstilling fra vedkommende Jernbanestyrelse, og naar Ministeren anser saadant for forsvarligt, at lade den lovpligtige eller i øvrigt paalagte Forpligtelse til Bevogtning for offentlige og private Veje, der er aabne for almindelig Færdsel, ophæve. Man har dog ment herfor i selve Loven at burde fastslaa den udtrykkelige Betingelse, at der i saa Fald af Jernbanen skal tilvejebringes fornødne Udsigtsbælter, eventuelt i Forbindelse med Afløbsstrækninger, eller, saafremt disse Foranstaltninger maatte medføre uforholdsmæssige Udgifter, etableres et Lyssignal, samt at der skal indhentes en Indstilling fra det i § 2 omhandlede Udvalg om, hvilke af disse Foranstaltninger der skal bringes til Udførelse. Overensstemmende med de fra Folketingsudvalget fremkomne Ønsker er det derhos præciseret, at Udgifterne ved Anlæg, Vedligeholdelse og Drift af de fornævnte Sikkerhedsforanstaltninger i deres Helhed skal udredes af vedkommende Jernbane.

For saa vidt imidlertid fornævnte Udvalg maatte indstille, at der af Hensyn til Motorvognsfærdslen ved enkelte Krydsninger træffes videregaaende Foranstaltninger end de fornævnte, f. Eks. Anlæg af Over- eller Underføring, og Ministeren derefter efter Samraad med det i § 4 omhandlede raadgivende Udvalg approberer dette, foreslaas det, at Merudgifterne derved helt eller delvis udredes af det Beløb, som ifølge § 1 stilles til Ministerens Raadighed, dog under Iagttagelse af Reglerne i § 6, hvorved det vil sikres, at den Udgift, som svarer til Kapitalværdien af de Besparelser og andre Fordele, som Jernbanen vil opnaa ved den paagældende Bevogtnings Bortfald, udredes af Jernbanen og ikke af Motorafgifterne, medens den resterende Udgift, som saaledes alene refererer sig til den Forbedring for Vejfærdslen, som Viadukten betyder, bæres af Beløbet ifølge § 1.

Til §§ 9—10.

Herom henvises til Bemærkningerne til det tidligere Lovforslag.